

Скъ̀та – Ич., СЗ 4,5, местност при сливането на *Дивѐшка рекà* с *Лұда Камчия*, със стар кладенец между дървета и храст; от *скъ̀тан* ‘скрит’.

Славѣорѣвата чешмà – Ник., ЮИ 0,3, чешма, строена от дядо *Георги*, за да пои животните.

Славйоргов алча̀к – Ник., З 1,5, ниско място, където *Слав Йоргов* имал нива.

Славова върба̀ – Топ., ЮИ 2, по ЛИ.

Славова ливàда – Тв., ЮИ 2.

Славова мо̀гила – 1.Зл.в., СЗ 2,8; Тв., ЮИ 2, гол хълм, според легенда змеят грабнал от хорото най-хубавата мома *Слава*, но тя се самоубила.

Славов трап – МЧ., З 4, вдлъбнато място до имота на *Слав Ничев*.

Славчева махалà – Сл., СЗ, стара българска махала в централната част на Сливен.

Славчева мо̀гила – Стр., ЮИ 1,2.

Сладката воденѝца – Тв., С 2 (СРТ), чешма с хубава, пивка вода.

Сладката чешмà – 1. Ник., Ю 0,2, чешма в южната част на селото; противоположно на *Горчй̀вата чешмà*.

Сладу̀нов ръ̀т – Тв., С, от публ. (Стоянов 2007: 261).

Сла̀менски азмàк – Ор., от рум. вл., 1884 г.

Сла̀мовец – Глш., ЮЗ 2,3, обраб. земя в равнина.

Слѐпешки усòй – Сл., СЗ, неуст. (Табаков 1911: 7).

Слѐпите кла̀деници – Г.Ал., И 2,2, пресъхващи изворчета в м. *Ормàна*.

Слѐпия кла̀денец – 1. Ж.в., ЮИ 6; 2. Сел., З 1, кладенец със застояла вода.

Сливàта – Тр., СЗ 2, поляна със сливово дърво.

Сливен – областен град в България. На негова територия са съществували селища от римско време насам: *Туида* (III в.), *Цоида* (VI в. – по епиграфски паметници), *Илистифунос* (XII в. – арабски изт.), *Стливнос* XIII–XIV в. (визант. изт.), *Ислимие* (турски изт.), *Селимния* (гръцки изт.). По домашни извори с това име – от XVIII в. насам. Произходът на името е славянски и се свързва с думите *слива* и *сливам*. Вж. в ч. I.

Сливенски минерàлни ба̀ни – Сл., ЮИ 10, стари минерални бани, използвани и сега, с балнеосанаториум и почивни станции. Близко са до селата *Злати войвода* (среща се и названието *Джиновски бани*) и *Ковачите* (преди в негово землище); ДИ: *Минералните бани*; *Лъджите*.

Сливенски пъ̀т – 1. Глш., ЮЗ; 2. Ж.в., СЗ; 3. Зл.в., СИ; 4. Кер., С. ДИ: *Лъджански пъ̀т* – към Сливенски минерални бани; 5. Ков., СИ; 6. Чин., И, стари коларски пътища, водещи към *Сливен*, по-голяма част от които по-късно са изправени и асфалтирани.

Сливите – 1. Стр., от емл. рег.; 2. Ст.с., неуст., от рум. вл., 1882 г.; 3. Чин., СЗ. ДИ: *Ирикль̀ка*, места, засадени със *сливови* дървета.

Сливкàта – Б.п., СЗ 11.

Сливките – 1. Бл., СЗ 1,5; 2. Зай., от емл. рег.

Сливно – име на гр. *Сливен* предимно в западни печатни издания от XIX в.